

havde man også stoppet processen og sparet staten for en milliardudgift. Jeg skal vende tilbage til mere om det her senere.

(Kort bemærkning).

Svend Aage Jensby (V):

Inden debatten nu går videre, så vil jeg bede hr. Aaen som ordfører for forslagsstillerne og som forslagsstiller at præcisere et par ting, fordi det jo altid er hensigtsmæssigt helt eksakt at vide, hvad vi taler om.

Jeg vil først bede hr. Frank Aaen præcisere, hvad der menes med ordet »klarlægge« i beslutningsforslaget. Så vil jeg bede hr. Frank Aaen præcisere, hvad menes der med »økonomisk kriminalitet m.v.« Dernæst vil jeg gerne bede hr. Aaen præcisere, når der henvises til et muligt politisk ansvar, hvad der menes med ordene »i visse tilfælde« kunne der være tale om et politisk ansvar. Og endelig vil jeg bede hr. Aaen præcisere, hvilke myndigheder hr. Aaen foreslår sig skulle involveres i den her undersøgelse, hvilke myndigheders handlinger og undladelser af skal undersøges.

Det er vigtigt at få præciseret, inden vi går videre.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg kan starte med at sige, at der er ingen af de spørgsmål, hr. Jensby har stillet her, som jeg ikke vil være villig til at drøfte under udvalgsarbejdet. Hvis der kan blive enighed om, at der er brug for en undersøgelse, så vil jeg gerne præcisere og få den afgrænset, så alle er tilfredse med det.

Jeg går hverken efter enkeltpersoner eller efter alle mulige myndigheder, jeg går efter at få opklaret det ganske enkle lille spørgsmål: Hvordan kunne Danmarkshistoriens største røveri få lov til at foregå, selv om vi i dag ved, at myndighederne, før det rigtig var kommet i gang, var fuldstændig klar over, at der var røvere i banken? Hvordan kunne det få lov at foregå?

Jeg synes, det sådan set er et spørgsmål, som burde interessere alle og enhver herinde i salen – der er ikke så mange, men de partier, der er her.

Og det er jo ikke mig, der har problemet alene. Jeg kan citere Finansrådets daværende formand – det er bankdirektør Knud Sørensen, som jeg normalt ikke er særlig enig med – som siger, at det er meget kritisabelt, det danske banker har været med til. Men han forstår ikke,

hvorfor der gik næsten 4 år fra det tidspunkt, politikerne blev advaret om ulovlighederne, til der blev grebet ind, og han mindes ikke at have fået nogen advarsler fra politikere. Ellers kunne han have medvirket til at stoppe tingene.

Eller lad mig henvise til den nyvalgte formand for Ligningsrådet, Ole Bjørn fra Handelshøjskolen, der siger, at advokater og revisorer ikke blev stoppet i tide, og dermed har det offentlige været med til at skabe den rådgivermoral, som fik selskabstømningerne til at rulle med advokater og revisorer som implicerede.

I begge tilfælde peger man altså på, at politikerne og myndighederne har et ansvar for, at det skete. Indtil nu har vi kunnet finde ud af meget flot at sige, at selskabstømmere er nogle skiderikker, og revisorerne er vi imod osv., men har vi haft fat i vores eget ansvar for, at det skete? Jeg spørger bare.

Per Kaalund (S):

Vedrørende forslaget fra Enhedslisten om, at der skal nedsættes et folketingsudvalg til at undersøge og klarlægge begivenhedsforløbene hos myndighederne i forbindelse med selskabstømning og anden form for økonomisk kriminalitet m.v., herunder politisk ansvar, kan jeg med det samme sige, at det kan den socialdemokratiske folketingsgruppe ikke støtte og ikke medvirke til, og det af flere grunde.

For det første er emnet meget omfattende: Selskabstømning og anden form for økonomisk kriminalitet m.v. Det er et enormt bredt og vidtspændende felt, der er tale om. Og for det andet: Myndigheder vil, så vidt jeg bare kort kan læse og konkludere mig til, være statslige og kommunale skattemyndigheder.

Der er ganske mange kommunale skattevæsenere inde i billedet her. Der er Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Der er politi og anklagemyndighed. Der er skifteretterne. Der er Finansstyrelsen, og hvad der ellers måtte være af myndigheder, der direkte eller indirekte har været med ved sagsbehandlingen af disse meget kritisable selskabstømninger.

Det vil kræve uanede ressourcer, tid og mandskab hos de nævnte myndigheder, og det, vi ønsker at anvende myndighederne og ressourcerne til, er at medvirke til at få afklaret og opklaret disse sager, få rejst nogle anklager, få dømt selskabstømmerne og så få de ulovlige fortjenester tilbage, hvor de burde have været for længst, nemlig i statskassen. Vi hilser med tilfredshed, at finansloven for 1996 gav en styr-